1178

निवर्तिन्, wie MBH. 3,16913 gelesen wird. Vgl. एकर्शः, पार्श्वः. विवर्त्मन् (2. वि + व॰) n. Abweg: राजानं सङ्घमानं विवर्त्मसु Kim. Niris. 5,52.

विवर्धन (von 1. वर्ध् simpl. und caus. mit वि) 1) adj. (f. म्रा und रें) vermehrend, verstärkend, fördernd; das obj. a) im gen.: युद्यस्य (वृष्म) Vaван. Ввн. S. 61, 17. म्राय्:म्रीबलकीर्तिनाम् Выас. Р. 4, 14, 14. प्रचाम् 7, 2, 33. — b) im comp. vorangehend: यमराष्ट्र (संयाम) MBH. 9, 533. मक्षारी चास्त्रविवर्धने (= वर्धन n. = हेर्न n. Nilak.) र्षो ४,1689. ऐल-वंश ° 1,3753. 13,248. Hariv. 102. R. Gorb. 1,40, 8. 7,29,38. Вийс. Р. 4,27,8. भाज das Geschlecht Bhoga's vermehrend so v.a. zum Geschlecht Bh. gehörig (विवर्धन = हेरिन् Nilak.) Hariv. 4523. मित्र॰ MBH. 13, 2974. दार्प्त्रपात्र Verz. d. Oxf. H. 20, a, No. 65, Çl. 13. बीज R. 3,49, 41. कफमेरा ॰ Suça. 1, 177, 4. 178, 1. 196, 15. 205, 5. मोरुबाल ॰ (f. ई) MBa. 12,12430. बृद्धिः M. 1,106. म्राप्:सञ्चबलारेग्यम्खप्रीतिः Basc. 17,8. MBH. 1,335. 3,88. 2302. 2334. 11064 (f. 3). HARIV. 9861. R. 1, 9,18 (f. ब्रा). R. Gorr. 1, 5, Einl. s. 2,95,16. 3,79, 9. 5,31,28. 7,26,7 (° विवध-नम् adv.). Kam. Niris. 14, 36. Baig. P. 7, 14, 24. 10, 86, 41. 12, 7, 25. Verz. d. Oxf. H. 33, a, 7. 262, b, 1. Pankar. 4, 3, 174. — 2) m. N. pr. eines Kriegers MBH. 2,116. - 3) n. Wachsthum, Zunahme, das Gedeihen: नत्र-स्य мвн.1,7511. स्वपत्तस्य 7512. नृणामाय्विवर्धनम् к.7,74,33. जठरा-ग्रि॰ Verz. d. Oxf. H. 237, a, No. 568, Z. 11. प्रीति॰ Spr. 1217, v. l. 🗕 🗕 vgl. धर्म ः, ब्रह्म °

विवर्धनीय (vom caus. von 1. वर्ध् mit वि) adj. zu vermehren, zu fördern: मर्था: Pankar. ed. orn. 3,16. मुण Spr. (II) 1581, v. l.

विवर्धिष्षु (vom desid. des caus. von 1. वर्ध्) adj. zu vermehren beabsichtigend: प्रजा: Harry. 131. 135. Bric. P. 6,4,7. द्रीपोर्मिस्मानम् МВн. 10,299.

विवर्धिन् adj. am Ende eines comp. = विवर्धन. यमराष्ट्र° MBB. 6, 4717. वित्त ° M. 8,140. शोक ° MBB. 1,965. स्रायुर्वि ° 3,16952. मक्भिय ° 4,2016. चन्द्रादित्य ° so v. a. ihren Gianz vermehrend 6,808. प्रीति ° 15, 517. R. 2,63,13. Katuas. 13,53. Pankar. 2,8,8.10. Ueberall fem. und am Ende eines Çloka, die v. l. hat hier und da विवर्धनी.

विवर्मन् (2. वि + व॰) adj. des Harnisches beraubt, keinen Harnisch habend MBn. 5,2061. 6,32. 7,1386. विवर्मघन्नज्ञीवित (so die ed. Bomb.) des Harnisches, des Banners und des Lebens beraubt 8,876. विवर्मापु-घवाक्ता: (so die ed. Bomb.) 1254.

विवर्षण (von वर्ष mit वि) n. das Regnen, von der weiblichen Brust so v. a. reichliches Fliessen der Milch: মুদ্রবাদ্দন ° Рамала. 3,8,18.

विवर्षिषु (vom desid. von वर्ष्) adj. zu regnen im Begriff stehend: मेघ R. 6,37,68.

विवर्त adj. VS. 14,9.

विवित्र (2. वि + वित्र) adj. unverhüllt, bloss RV. 10,99,5.

विवश (2. वि + 1. वश) 1) adj. (f. হ্ৰা) keinen eigenen Willen habend, seiner nicht mächtig, sich willenlos bei Etwas verhaltend, nicht aus eigenem Antriebe handelnd, ungern oder unwillkührlich Etwas thuend: पशिर्वध्यते वार्गीर्भृशम्। विवश: M.8,82. स वशे (so die ed. Bomb.) विवशो राजा परेषामय वर्तते MBu. 4,550. 7,1559. 8,4327 (mit der ed. Bomb. विवश st. विरम zu lesen). 13,35 (विवश mit der ed. Bomb. zu

विवशता (von विवश) f. Willenlosigkeit, das Nichtherrsein über sich selbst: नीता भतैरिव विवशताम् Råga-Tar. 8,1614.

विवशीकर (विवश + 1. कर्) Jmd willenlos machen: स्मिर्ण ्कृता Kathâs. 122,86. तिर्पक्तिविवशीकृत 68,47. 72,4. Ráóa-Tan. 3,38. विव-शीकृत von einem Wagen wohl so v. a. in seinen Bewegungen gehemmt MBH. 6,1890 (fehlt in der ed. Bomb.).

विवस् n. angeblich so v. a. धन Sij. zu RV. 1,187,7.

विवसन (2. वि + 1. वसन 1) adj. (f. 知) unbekleidet, nackt MBH. 9, 256. Spr. 4462. MARK. P. 8, 154. ÇATR. 10, 182. — 2) m. ein (nackt einhergehender) Gaina Sarvadarçanas. 24, 18. Colebr. Misc. Ess. I, 380.

विवस्त्र (2. वि + व°) adj. (f. ह्या) unbekleidet, nackt MBH. 2, 2230. 3, 2323. Vanih. BhH. S. 86, 30. Kathás. 19, 21. 20, 110. 29, 85. Bhig. P. 8, 12, 26. 9, 14, 30. 10, 10, 6. 22, 19. Mink. P. 35, 34. Ver. in LA. (III) 11, 5. विवस्त्रता (von विवस्त्र) f. Nacktheit MBH. 2, 2286. Kim. Nitis. 14, 59. विवस्त्रन् (von 2. वस् mit वि) adj. so v. a. विवस्त्रन् स्प्रीमिपेधे विवस्तिमें; (instr. pl. im Sinne eines adv.) Agni entzünde ich, so dass es

स्विभि: (instr. pl. im Sinne eines adv.) Agni entzünde ich, so dass es ausseuchtet, RV. 8,91,22. n. etwa das Ausseuchtende, zuerst vom Licht Bestrahlte d. h. Gipsel: यद्दा पिता स्रज्ञगन्त्विवस्व पर्वतानाम् 1,187,8. Vielleicht ist die Stelle verdorben, nach Sis. als gen. pl. zu sassen.

चिवस्वत् und विवेस्वत् (wie eben) 1) adj. aufleuchtend, in's Licht tretend, Helle verbreitend, morgendlich: विवेस्वडुषसिश्चित्रं राघं: RV.1, 44,1. चत्तस् 96,2. Ushas 3,30,18. Agni 7,9,8. सर्ने विवस्वतः so v. a. am Feueraltar 1,53,1. 3,34,7. 51,8. 10,12,7. 75,1. — 1,139,1. VS.22, 30. Kâțu. 35,10 bei Weber, Nax. 2,350. — 2) m. N. des Gottes des aufgehenden Tageslichts, der Morgensonne; in den Brânman, VS. 8,5 und im Epos u. s. w. Âditja genannt; später ein Name der Sonne (AK. 1,1,2,80. 3,4,14,60. H. 96. an. 3,296. Med. t. 219. Halâl 1,35). यम: परा प्रवेरा विवस्वां AV.18,2,32. भूवी विवस्वां न-वातंतान ebend. विवस्वां क्रमेप कृणीतु 3,61. श्रम्तवे देधातु 62. मा ने। कृतिर्विवस्वतः पुरा नु इर्सी वधीत् RV. 8,56,20. neben Varuṇa 10,63,6. AV. 11,6,2. Sohn der Aditi TBa. 1,1,0,3. Pankav. Ba. 24,12,4. die Götter heissen जिनम विवस्वतः RV. 10,63,1. यस्य पीरी (des Wagens der Açvin) डिन्ह्ता जापते दिव उमे श्रक्ती सुरिने विवस्वतः 39,12. स श्रविधि ति दंधिष विवस्वति 2,13,6. श्रा विवस्वत इन्द्रः काश्रमचुच्यवात् 8,61,8 (vgl.